

8 AUG. 1942

4  
1906

Mappe 93  
Eksp. 3/8  
1942

# UTPOSTEN

I. årg.

Mandag 3. august 1942.

Nr. 1.



Haakon VII - Norges konge fyller i dag 70 år.

Idag skulde byen vært prydet i kongelig skrudd,  
morgenen hilst Dig med festningens skudd,  
ungdommen stormet mot slottet med fanen,  
Du stått som vi husker Dig, høi på altanen.  
Til kvelden gikk ned i et illhav av lys,  
fakler som blusset fra gater og vei,  
hele Ditt folks og Din bys  
jubel som strømmet imot Dig.

Istedenfor møter nu dagen med trengsel og savn,  
Du er langt borte, forbudt er Ditt navn,  
flagget og slottet, alt vårt hærde revet,  
men nettop i noden blir hjertene prøvet.  
Du vek ikke plassen, men rolig og stolt  
ledet Du folket vår eneste vei.  
Alt gav Du Norge, Ditt ord har Du holdt,  
og folket det jubler imot Dig.

Så ødscit er landet og uten et eneste flagg.  
Bare en blomst er vårt merke idag,  
en blomst som et uttrykk for høitid i sinnet,  
symbolet for det ingen voldsman kan binde:  
selve det gryende livet på vei  
imot lyset. Så stevner vi frem,  
og veien for oss det er Norge og Dig,  
er dagen som bringer Dig hjem.

Tyskerne sier at den krigen vi nå står oppe i, fører for Europas og  
havens frihet mot plutokrati og bolsjevisme.

Vi vet at dette er løgn og at denne løgn er satt systematisk i scene  
og bygget systematisk opp for å skjule det Tredje Rikes sanne hensikter.  
For disse hensikter tåler ikke dagens lys før seiren er vunnet og ingen  
våpen mer og intet selvstendig folk mer kan reise seg mot Europas under-  
trykkere.

Det Tredje Rike vil av Europa gjøre et stortysk imperium som behers-  
kes i alle sine livsnerver fra Berlin. Her sitter edderkoppen midt i  
nettlet og lurar på hvert lite rykk i vevet fra de ubehjelpelige skapningene  
som har forvillet seg inn i dens sladderige spinne.

Blodedderkoppen i Berlin - intet bilde tegner Hitler bedre. Han ble  
litt revet opp i klørne da han strakte den fram over Kattegat mot Norske-  
kysten, og han fikk den revet av seg i Kanada kort etter. Timen kommer,  
og den er ikke fjern, da udyret skal stå til regnskap, kretses inn og u-  
barmhjertig utrykkes i selvcste sentret for sine uhyrlige forbrytelser.

Tyskland vet at dets planer om et stortysk Europa møter sin alvorlig-  
ste hindring i den nasjonale selvbeviselse som fyller alle fri folk i Europa.  
Derfor må de nasjonale symboler slettes ut. Derfor må den nasjonale æres-  
følelse svækkes.

Derfor må det skapes nye begreper, en ny ideologi som ikke lenger gjør  
det til en evig og utilgivelig nidingsdåd å forråde sitt land.

Derfor er den også stablet på benene den nye læren om den store enhet,  
som alle små folk skal gå opp i.

Men vi vet alle at denne nye læren bare er kamuflasje og at den til-  
siker å bane veien for en tysk dominert slavestat som verden aldri har se-  
makt til.

I kampen mot dette verdenshistoriens største bedrag har vårt kongehus  
spilt en ærfull rolle. - Tyskerne hamrer inn i oss gjennom sine betalte NS-  
lakeier at nordmennenes konge er flyktet. Men vi kan vår historie. Vi hus-  
ker Øyvind Skryva ropte det samme til kong Haakon i slaget i Hordaland:  
Gjennær nord mennenes konge seg eller er han flyktet? Og vi vet hva Norges  
konge svarte: Hold fram som du stevner, du vil finne nordmennenes konge.

Ja, hold fram som du stevner og du skal snart møte Norges konge på  
Norges jord igjen.

Kjære Herre Konge. Vi hilser Dig på Din hedersdag. Du har vist Dig  
som en verdig representant for det nasjonale norske kongedømme. Som så  
mange andre av Dine store forgjengere har Du valgt å heller forlate riket  
enn å strekke våpen. Vi vet Du kommer hjem. Vi vet at Du har holdt Ditt  
sværd, det norske folks sværd, blankt og skarpt i det fremmede. Ditt land  
og Ditt folks fiender skal få sanne at det kan bite, når timen kommer.

Og derfor, Herre Konge, sier ditt folk Dig takk i dag.

Kongen leve.

### Ny forreder

Det er omider lykkes direktør ~~...~~ Gann å bli  
medlem av Nasjonal Samling etterat han i et par år har ~~...~~ forgjeves.  
I sannhet en verdig pendant til professor Klaus Hansen.

Der merkes ikke rasjoneringen

En forretningsmann som forleden besøkte et av Reichskommisariats  
kontorer i Stortingsbygningen ble tilfeldigvis vitne til at kontorperso-  
nalets formiddagsmat ble båret inn, og det var et syn som han ikke hadde  
sett tilnærmedesvis maken til på over to år: Hauger med hvitt brød med  
kokt skinke, oster og marmelade foruten helmelk og egg.

En bokhandler i København

fylte nylig sitt utstillingsvindu med engelsk litteratur, engelske lære-  
bøker og engelske leksika og hengte opp en plakate med innskriften: "Lær  
engelsk, VERDENSSPRÅKET." Dagen etter fikk han politiets pålegg om å  
fjerne hele arrangementet, hvorpå han omgående lot utstille tilsvarende  
tyske bøker i forbindelse med en lignende plakate hvor det sto: "Lær tysk  
før det er for sent." Den var nazistene for trange i nøtten til å forstå,  
så den henger der enno.

Billig hus

I det "norske" statsbudsjett for i fjor står "Gimle", Quislings hus  
på Bygdøy, ført opp med 2½ million kroner. Folkets levestandard skal jo  
nedover og da gjelder det vel å foregå med et godt eksempel.

I fortrolighet

En høyere tysk offiser som har tilbragt lang tid her i landet ut-  
talte til en ham nærstående nordmann: "Enhver må forstå at Tyskland har  
kolossal nytte av NS, men når jeg skal være ærlig må jeg tilstå at vi på  
bunden av vårt hjerte beundrer Jøssingene og forakter NS."

Om bare også våre hjemlige nazister ville begripe at det norske folk  
aldri vil få det bedre enn i dag om krigen skulle få det utfall som de  
ønsker seg.

Arrestert

Sjefinspektør dr. Olai Lorange er arrestert.

Fra Grini

58 lærere slapp ut fra Grini fredag.

Siste nytt omkring kongejubileet

Kongen har mottatt en offisiell hilsen til sin 70-årsdag fra Den  
norske hjemmefront. Den begynner slik: "Den norske front hyller Kongen."  
Ellers er hovedinnholdet følgende: "Vi kjemper åpent og skjult for å bevare  
vårt fri, demokratiske rettssamfund, det eldste i Europa i sitt slags.  
Kongen er selve representanten for vår fri forfatning, og ved sin holdning  
er han et samlende symbol for alle. Han har alltid villet stå som en  
representant for folkeviljen, derfor forlangte han også avstemning før  
mottok kongeverdigheten i 1905. Helt siden den tid har han verdig, rolig  
og uten faktorer styrket landets fri, demokratiske tradisjoner med aldri  
sviktende pliktroskap. Men det kom en dag da landet krevt mer av ham.  
Barbariet veltet inn over oss, men han vaklet aldri. Han satte uten nøle  
livet inn for den frihet og rett han skulle forvalte, og den norske front  
følger denne linje idag. Etterpå er vi klar over at meget kunne vært gro-  
pet annerledes an, men vi har ingen grunn til å skamme oss. Idag står  
Norge som en front samlet om en mann. Vi har valgt å forsvare frihet og  
rett til det siste, og denne linje er uavhengig av krigens resultat eller  
av andre nasjoners beslutninger. På denne grunn står vi fast, og vi gir  
oss aldri!"

Kong Haakon har mottatt den tsjekkosllovakiske statsminister, Benes;  
som dekorerte ham med sitt lands krigsmedalje.

Den britiske kringkasting vil også være med å hedre Kongen, og den  
sender 3. aug. ut en hel times program om norsk historie og kultur i  
og toner, alt med Kongen som midtpunkt.

Oversikt over uken 2/7-1/8.42.

Den siste ukas begivenheter har på hovedkrigsskueplassen i Sydrussland vært preget av et sterkt tysk press ved Dons sydlige løp og delvis på elvas østside. Tyske avdelinger har støtt fram i retning syd/øst og har nådd fram til byen Proletarskaja, dog visstnok bare med fortropper av panservåpenet, som klarte å slå seg igjennom. Russerne har møtt de tyske angrep med økende motstand og har tildels holdt sine stillinger som ennå ikke er erobret etter flere døgns uavladelige angrep. Situasjonen på dette avsnitt nå inidertid framleis betegnes som alvorlig, selv om den tyske framrykningen nå går meget langsommere enn ved offensivens begynnelse først i juli måned.- Det er naturligvis også et spørsmål hvorvidt den russiske tilbaketrekning er betinget av taktiske eller økonomisk hensiktsmessige grunner. Under enhver omstendighet er det en avgjort bedring fra i fjor at den tyske "vårøffensiv", som ble en sommeroffensiv, i år er begrenset til det sydlige frontavsnitt. Til gjengjeld setter tyskerne alt inn her. Det nevnes på et enkelt avsnitt 600.000 mann (som ustanselig får forstørkninger), 20 panserdivisjoner, 2.000 tanks og 1.500 fly. Det er ikke rimelig at russerne vil søke å overby slike tall og dermed sette alt inn på ett kort før truslen mot deres vitale interesser i solve Kaukasus - som byr på gode naturlige forsvarsmuligheter - blir overhengende. Den russiske strategi går rimeligvis heller ut på å synke den tyske framrykning og herunder tilføye fienden størst mulig tap så han ikke når sitt mål innen general Vinter kan komme russerne til setning. Men dermed er ikke sagt at russerne kan iverksette en motoffensiv før den tid -.

Lengere nord ved Don i egnen om Voronezj fortsetter russerne sin offensiv og melder om tildels gode resultater i form av erobrede byer og stillinger. Den russiske framturen her er utvilsomt en fare for den tyske har i dennes venstre flanke.

Østfronten forevrig er nærmest rolig i hele sin utstrekning. Bare noen artillerikanpor og mindre trefninger foran Leningrad - hvor russerne synes ha initiativet - og de små sammenstøt på den finsk-russiske front. Finnene åpenbart mest tilbøyelig til å bli stående ved sine opprinnelige grenser uten å rette noen offensiv inn i det egentlige Russland.

I Afrika har kampvirksomheten vært mindre intens enn tidligere. Briten holder sine stillinger og utbygger den.

I det sydlige Stillehav meldes om flere luftangrep fra alliert side på skip og stillinger ved New Guinea.- Japanerne har bombet Australiske støttepunkter.

I luftkrigen i vest-Europa har man opplevd store engelske bombeangrep av tyske byer, således to ganger av Hamburg, og natt til lørdag av Düsseldorf. Tyskerne har noen ganger bombet Birmingham og en gang Hull.

Fra sjøen kom det etter en lang pause meddelelse om senkning av i alt 24 skip på 167.000 tonn, delt over en rekke hav. Det er lenge siden tysker meldte om nevneverdige senkninger, og det er framleis påfallende at det som den meldes om senkninger fra den europeiske side av Atlanterhavet. Det tyder på at England mer og mer blir herre over situasjonen til sjøs.

Siste nyheter for bladet går i pressen:

Østfronten: De russiske motangrep fortsetter på syd-vestsiden av Don. Det tyske stormangrep i vestre Kaukasus har hatt ny framgang. Ved Voronezj har russerne utbedret de nye stillinger de har vunnet. Britiske styrker av jagerfly var i virksomhet over tysk okkupert område inatt. Det meldes at toktet over Düsseldorf natt til lørdag var meget virkningsfullt. Det var det mest konsentrerte angrep RAF har foretatt under krigen. 600 fly deltok og det ble kastet hundrer av høyeksplosive bomber på 2 tonn i løpet av en time. Været var klart, så treffsikkerheten var usedvanlig stor. Tyskerne bombet katedralbyen Norwich inatt.

Husk at du i dag skal bære en frisk blomst i ditt knapphull til Kong Haakons ære.

Det er din plikt å sende avisen videre. Men unngå NS og stripete.

LEVE KONGEN

UTPOSTEN

Mandag 28. september 1942.

Hitler, quo vadis?

Krigen er gått inn i sitt 41. år og i mylderet av alt det som skjer fra dag til dag er det ikke rart om en taper linjene av syne. Vi ser ikke skogen for bare trær. Vil vi få tak i perspektivet må vi søke til bakte og jamføre status før med status nå. Hvor sto Tyskland i 1941 og hvor står det i dag? I et framstøt som verden aldri har sett maken til trengte de tyske miljonarme dypt inn i hjertet av Russland med en elan som var født og båret av seirene i Polen, Norge, Nederlandene, Belgia og Frankrike.

Leningrad sto for fall, fra Moskva sås lysningen av de tyske kanoner på nattehimmelen og i Berlin proklamerte en seiersberuset Hitler de russiske armeers tilintetgjørelse.

I dag er Leningrad og Moskva framleis på russiske hender, Moskva er utenfor faresonen og tyskerne tvunget til hva de kaller en taktisk rettet. Den oppreklamerte vårøffensiven som ble en sommeroffensiv ble redusert til et lokalt framstøt mot oljekildene i Kaukasus og ble ikke den veldige, alminnelige offensiv på bred front som opprinnelig planlagt. Det var denne offensiven som skulle gi Russland dødsstøtet.

Det er denne offensiven som har vist verden at Tyskland i virkeligheten har tapt krigen og gjort ende på legenden om den tyske armes uovervinnelighet. For intet menneske er i tvil om at den innsats Hitler har gjort i år er en toppprestasjon, et maksimum som ikke kan økes. Han har i virkeligheten satt inn og tapt sine uerstattelige elitetropper og sitt beste materiell.

Stalingrad er blitt et nytt, forferdelig Verdun, en kirkegård for det Tredje Rikes ungdom og la oss tro det: en kirkegård også for alle Hitlers håp og vanvittige aspirasjoner.

Så mye står fast at tyskerne umulig kan slå seg fram til Baku i år. Og i Irak og Iran står en alliert miljonarme, som emme ikke er satt inn. Konklusjonen må nødvendigvis bli at de aldri når Baku. Og ved Stalingrad har det heltmodige russiske forsvar tatt slike former at det er grunn til å håpe at denne viktige hjørnesteinen som Leningrad og Moskva vil bli på russiske hender.

Hva som enn skjer vil Hitlers og det Tredje rikets undergang være uløselig knyttet til navnet Stalingrad. Dødsbudskapene fra de russiske steppene har funnet sin vei til hvert hjem i Tyskland og spredt en motløshetens ånd som ingen propaganda kan fordrive. Les Gøbbels ledere i "Das Reich". Slik talar man bare foran en front som svikter. Sannheten er at ingen tysker lenger tror på seieren. Alle vet at våren 1943 vil finne et svakere Tyskland, et sterkere England-Amerika og et reorganisert russisk forsvar. Og mange tror derfor at den tyske front vil bryte sammen allerede i år. Betegnende for dette syn er en scene fra et nylig avholdt direksjonsmøte i et kjent norsk industrikonsern hvor også tyskerne var representert. Da spørsmålet kom opp om selskapet om selskapet framleis skulle produsere på krigsbasis, reiste administrerende direktør seg og krevet produksjonen lagt om på fredsbasis, for "krigen er slutt om to måneder". Da den tyske representant forbitret avkrevet direktøren en forklaring, svarte denne ganske rolig: "Som offiser vet De meget godt at Tyskland ikke kan føre krig mer enn to måneder". Men vil vite at direktøren fra Amerika hadde fått inside information om forholdene i Tyskland av den art at han øyeblikkelig tok affære. Direktørens syn er kanskje for optimistisk og vi bør helst ikke være for kortsiktige håp. Vi vet så alt for lite om Tyskland og Tysklands resurser. Men en ting står i alle fall fast og er dokumentert gjennom mer enn ett års krigførsel: Tyskland er ute av stand til å føre en effektiv luftkrig på to fronter. Det kan ikke på en og samme tid holde både russiske og de britiske luftarmadaer stangen. Og dette blir Tysklands skjebne.